

Василий II заповѣда да се спре безполезното кръвопролитие. Той изпрати бързоконци да посрещнатъ машинитѣ, които идѣха съ обоза, и да ускорятъ тѣхното пристигане. Цѣли кервани съ коли, натоварени съ стенобитни машини, съ хвъргачки, лостове и стълби, чукове и сѣкири заскрибуцаха по пѣтя и бързаха да пристигнатъ до твърдината, докато българскитѣ боляри отъ околнитѣ крепости не сж се още въоръжили и смѣкнали отъ планинитѣ. Битката ставаше презъ августъ и българскитѣ работни селяни бѣха на жътва по нивитѣ.

Най-подиръ машинитѣ пристигнаха. Веднага тѣ бѣха наредени при портитѣ и покрай стениитѣ, нагласени и турени на работа. Грамадни чукове започнаха да удрятъ портитѣ. Високи стълби, закрити наоколо съ дѣски бѣха допрѣни до стениитѣ и грѣцкитѣ войници попѣплаха по тѣхъ на горе. Портитѣ се залюляха, а стениитѣ затърсиха. Защитницитѣ подъ командата на своитѣ боляри се държатъ здраво. Тѣ издигатъ съ макари на стениитѣ голѣми обли или воденични камъни, желѣзни парчета, греди и други тежки предмети, които пускатъ съ страшна сила върху главитѣ на грѣцитѣ. Издигнатитѣ имъ стълби и дѣсчени покриви се събарятъ. Следъ това българитѣ поливаха отгоре запалена смола, горящи масла и голѣми главни върху стълбитѣ и дѣсчениитѣ покриви, които и запалваха. Отъ силнитѣ удари много отъ машинитѣ се повредиха. Императорътъ, който летѣше на всѣкжде съ коня и насърдчаваше, страшно се разгнѣви, като видѣ, че машинитѣ спрѣха да работятъ. Той веднага свика коларитѣ и заповѣда да обесятъ всички войници, които не покривали машинитѣ по пѣтя отъ дѣждоветѣ, та ги оставили да рѣждясатъ и сега въ най-нуждното време се строшили. . . .